

Phân tích nhân vật Tràng trong buổi sáng hôm sau (Mẫu số 1)

Kim Lân là cây bút tiêu biểu của văn học Việt Nam hiện đại. Trong cả hai giai đoạn sáng tác (trước và sau Cách mạng tháng Tám), tuy viết không nhiều nhưng giai đoạn nào ông cũng có những tác phẩm hay. Với tấm lòng của một người vốn là con đẻ của đồng ruộng, Kim Lân đã viết về nông thôn và người nông dân bằng tất cả sự cảm thông và yêu thương chân thành. Vợ nhặt là truyện ngắn đặc sắc của nhà văn. Tác phẩm có tiền thân là tiểu thuyết Xóm ngụ cư, viết về đề tài nạn đói năm Ất Dậu 1945, kể lại chuyện một thanh niên nghèo nhặt vợ giữa lúc đói quay đói quắt .Nhân vật Tràng trong truyện ngắn Vợ nhặt đã khẳng định một phát hiện của Kim Lân về người lao động: Dù sống trong hoàn cảnh nào, dù đang ở trong vực thẳm của sự đói khát, họ vẫn luôn khát khao sống, khát khao hạnh phúc. Điều đó được thể hiện rõ qua đoạn trích: Sáng hôm sau , mặt trời lên bằng con sào ... tu sửa lại căn nhà. ” Sự thay đổi của nhân vật Tràng trong buổi sáng hôm sau vợ về nhà đã tiếp nối mạch diễn biến của câu chuyện, đồng thời thể hiện sự trân trọng của nhà văn Kim Lân đối với nhân vật của mình cũng là sự trân trọng sâu sắc với những người dân nghèo khổ nhưng có khát khao sống mạnh mẽ.

Tác phẩm lấy bối cảnh xóm ngụ cư vào đỉnh điểm nạn đói năm Ất Dậu 1945. Cái đói đã tràn đến xóm ngụ cư từ lúc nào. Xóm ngụ cư như một bãi tha ma , chẳng còn bóng dáng của sự sống. Trong hoàn cảnh ấy, Tràng - một thanh niên nghèo, kéo xe bò thu nuôi mình và nuôi mẹ già – lại lấy vợ. Việc Tràng nhặt vợ về đã làm nổi bật khao khát hạnh phúc , yêu thương của con người ngày đói. Trong hoàn cảnh đói khát, tăm tối, khi đang cận kề bên miệng vực của cái chết ấy, người lao động Việt Nam vẫn khát khao hạnh phúc, vẫn lạc quan hướng tới tương lai. Điều này được thể hiện rất rõ qua tâm trạng của nhân vật Tràng vào sáng hôm sau, sau khi Tràng nhặt vợ về.

“ Sáng hôm sau , mặt trời lên bằng con sào, Tràng mới trở dậy. Trong người êm ái lửng lơ như người vừa ở trong giấc mơ đi ra ”. Không phải là nỗi lo âu khi đối diện với thực tại đen tối trước mặt. Không phải là cảm giác hồi hận khi đã nhặt vợ về giữa những ngày đói khát. Ta chỉ thấy tâm trạng nhẹ nhõm, khoan khoái của một người đàn ông đang tràn ngập niềm hạnh phúc lứa đôi. Tràng đang hạnh phúc, hạnh phúc lớn và đột ngột đến ngỡ ngàng, đến không thể tin được: “ Việc hẳn có vợ đến hôm nay hẳn vẫn còn ngỡ ngàng như không phải ” Nhà cửa sạch sẽ, tinh tươm : “ Hẳn chớp chớp liên hồi mấy cái , và bỗng vừa chợt nhận ra , xung quanh.

Càng ngỡ ngàng hơn khi Tràng nhận thấy xung quanh khác lạ, mới mẻ, cửa nhà nhà mình có cái gì vừa thay đổi mới mẻ, khác lạ. Nhà cửa, sân vườn hôm nay đều được quét tước, thu dọn sạch sẽ gọn gàng. Mấy chiếc quần áo rách như tổ đĩa vẫn vắt ở một góc nhà đã thấy đem ra sân hong. Hai cái ang nước vẫn để khô ở dưới

gốc cây đã kín nước đầy ăm ắp . Đống rác mản tung hoành ngay lối đi đã được hốt đi. Niềm vui dâng lên trong lòng. Toàn là những dấu hiệu vui, những dấu hiệu về một ngày mai tươi sáng hơn. Nếu chỉ nghĩ đến sự sống chết trước mặt, nếu không có niềm tin rằng mình sẽ thoát khỏi cái đói, nếu không khao khát một cuộc sống khấm khá hơn thì họ sẽ để mặc cửa nhà bừa bộn, nhếch nhác.

Một cảnh tượng hết sức bình dị hiện ra trước mắt Tràng: “ Ngoài vườn người mẹ đang cúi húi những bụi cỏ mọc nham nhở. Vợ hắn quét lại cái sân, tiếng chổi từng nhát kêu sần sạt trên mặt đất”. Hai người phụ nữ của cuộc đời hắn đang cặm cuì quét tước, thu dọn cửa nhà. “Cảnh tượng thật đơn giản, bình thường nhưng đối với hắn lại át thấm thía cảm động. Hạnh phúc, quả thực, đến từ những điều rất nhỏ ”. Niềm vui, niềm hạnh phúc đã đem đến sự đổi thay kì diệu trong tâm hồn Tràng: “Bỗng nhiên hắn thấy hắn thương yêu gắn bó với cái nhà của hắn lạ lùng”. Nhà không là sự vật hữu hình, cụ thể, nhà còn là gia đình, là tổ ấm. Từ giờ trở đi “Hắn đã có một gia đình. Hắn sẽ cùng vợ sinh con đẻ cái ở đây. Cái nhà như cái tổ ấm che mưa che nắng - nguồn vui sướng, phấn chấn đột ngột tràn ngập trong lòng”. Chỉ trong một đoạn ngắn ngủi mà Kim Lân đã lột tả được tâm trạng của nhân vật Tràng. Từ bất ngờ, ngỡ ngàng cho đến vui sướng tột cùng khi biết mình đã có gia đình. Một niềm vui thật cảm động, cả hiện thực như xen lẫn giấc mơ. Niềm vui như nhân đôi, bởi bên cạnh hạnh phúc lứa đôi, Tràng còn có thêm một niềm hạnh phúc to lớn nữa - hạnh phúc gia đình. Anh chàng cục mịch, khù khờ thường ngày vụt trở nên sâu sắc. Hạnh phúc như khiến con người ta trưởng thành hơn trong cảm xúc.

Hạnh phúc còn khiến con người trưởng thành trong nhận thức. Tràng ý thức được bổn phận, trách nhiệm của người đàn ông với gia đình. Tràng nhận thấy ý nghĩa của cuộc đời chính là yêu thương, gắn bó và chăm lo cho những người thân. “Bây giờ hắn mới thấy hắn nên người, hắn thấy hắn có bổn phận phải lo lắng cho vợ con sau này. Hắn xăm xăm chạy ra giữa sân , hắn cũng muốn làm một việc gì để dự phần tu sửa lại căn nhà. Chi tiết hắn xăm xăm chạy ra giữa sân, hắn cũng muốn làm một việc gì để dự phần tu sửa lại căn nhà ” là một đột biến quan trọng, một bước ngoặt đổi thay cả số phận lẫn tính cách của Tràng: từ khổ đau sang hạnh phúc, từ chán đời sang yêu đời, từ ngây ngô sang nhận thức. Rõ ràng, khát vọng hạnh phúc ở con người lớn hơn cái đói và cái chết. Đó là lí do dẫn đến cái kết“. Trong óc Tràng vẫn thấy đám người đói và lá cờ đỏ bay phấp phới ” của câu chuyện.

Nhân vật Tràng trong đoạn trích nói riêng và tác phẩm nói chung là một phát hiện của nhà văn Kim Lân về người lao động: Dù sống trong hoàn cảnh nào, dù đang ở trong vực thẳm của sự đói khát, họ vẫn luôn khao khát sống, khao khát hạnh phúc. Khát khao ấy mạnh hơn cái đói, cái chết. Phát hiện này làm nên giá trị nhân đạo

cho tác phẩm. So với những tác phẩm viết về người lao động trước Cách mạng, Vợ nhặt mang đến một giá trị mới mẻ hơn. Nhà văn không chỉ thấy nỗi khổ của con người và vẻ đẹp tâm hồn của họ mà còn nhìn thấy tương lai và con đường sống tốt yếu của họ. Cho dù đang đứng , lao động Việt Nam vẫn tràn đầy khát vọng sống, khát vọng hạnh phúc, vẫn tin tưởng, tin miêng vực của cái đói, cái chết, cho dù bị dồn đui đến bước đường cùng thì người dân vẫn tin vào một tương lai tươi sáng hơn.

Nhà văn Kim Lân đã nói: “Khi viết về nạn đói người ta thường viết về sự khốn cùng và bi thảm. Khi viết về con người năm đói người ta hay nghĩ đến những con người chỉ nghĩ đến cái chết. Tôi muốn viết một truyện ngắn với ý khác. Trong hoàn cảnh khốn cùng, dù cận kề bên cái chết nhưng những con người ấy không nghĩ đến cái chết mà vẫn hướng tới sự sống, vẫn hi vọng, tin tưởng ở tương lai. Họ vẫn sống, sống cho ra con người.”

Phân tích nhân vật Tràng vào sáng hôm sau (Mẫu số 2)

Kim Lân là một trong những nhà văn tiêu biểu của nền văn học Việt Nam. Một trong những tác phẩm nổi bật của ông phải kể đến trong truyện ngắn Vợ nhặt. Trong truyện, tác giả đã xây dựng nhân vật Tràng, đặc biệt trong đoạn sáng hôm sau khi có được vợ.

Trong truyện, nhân vật Kim Lân đã xây dựng nhân vật Tràng có hoàn cảnh sống là người dân xóm ngụ cư, cha mất sớm, sống cùng mẹ già trong căn nhà tồi tàn. Anh ta làm nghề kéo xe bò thuê lên tỉnh. Một ngày nọ, trên đường kéo xe bò vào dốc tỉnh, Tràng tình cờ gặp gỡ với Thị. Chỉ với câu đùa và bốn bát bánh đúc, Thị đã đồng ý theo làm vợ và theo Tràng về nhà. Khi về đến nhà, bà mẹ của Tràng ban đầu rất ngạc nhiên, sau đó là đón nhận người đàn bà khốn khổ ấy làm con dâu với một sự thương cảm sâu sắc.

Sáng hôm sau, Tràng bỗng cảm thấy mình hoàn toàn đổi khác. Tràng cảm thấy “trong người êm ái lửng lơ như người vừa ở trong giấc mơ đi ra”. Bản thân Tràng cũng không tin rằng mình đã có được vợ. Rồi Tràng chấp hai tay ra sau lưng, bước ra sân. Anh nhận ra sự xung quanh mình mọi thứ đều có sự thay đổi vô cùng lớn: “Nhà cửa, sân vườn hôm nay đều được quét tước, thu dọn sạch sẽ gọn gàng. Mấy chiếc quần áo rách như tổ đĩa vẫn vắt khuom mười niên ở một góc nhà đã thấy đem ra sân hong. Hai cái ang nước vẫn để khô cong ở dưới gốc ổi đã kín nước đầy ăm ắp. Đống rác mùn tung hoành ngay lối đi đã hút sạch”. Căn nhà dường như được khoác lên mình một chiếc áo mới. Những cảnh tượng thật ấm cúng hiện ra trước mắt của Tràng: “Ngoài vườn người mẹ đang lúi húi giẫy những bụi cỏ mọc nham nhở. Vợ hắn quét lại cái sân, tiếng chổi từng nhát kêu sạt trên mặt đất”.

Chỉ là một cảnh tượng thật giản dị, nhưng lại khiến cho Tràng thấy cảm động. Nếu như trước khi có vợ, Tràng chỉ là một anh con trai xấu xí, cục mịch lại có phần dờ hoi. Thì sau khi có vợ, Tràng đã hoàn toàn thay đổi về nhân thức. Anh cảm nhận được trách nhiệm của một người chồng, cảm thấy yêu thương cái gia đình của mình đến lạ lùng. Trong suy nghĩ của anh tự nhủ: “Hắn đã có một gia đình. Hắn sẽ cùng vợ sinh con đẻ cái ở đây. Cái nhà như cái tổ ấm che mưa che nắng. Một nguồn vui sướng, phấn chấn đột ngột tràn ngập trong lòng. Bây giờ hắn mới thấy hắn nên người, hắn thấy hắn có bổn phận phải lo lắng cho vợ con sau này”. Và suy nghĩ như vậy, Tràng liền hành động: “Hắn xăm xăm chạy ra giữa sân, hắn cũng muốn làm một việc gì để dự phần tu sửa lại căn nhà”. Kim Lân đã thật tinh tế khi khắc họa sự thay đổi của nhân vật Tràng, không chỉ là vẻ bên ngoài mà còn là sự nhận thức bên trong.

Đặc biệt hơn cả là trong bữa ăn đầu tiên sau khi có vợ. Tràng đã nhìn thấy hình ảnh một người phụ nữ hoàn toàn khác. Không còn cái vẻ đanh đá trước đó, mà là người đàn bà hiền hậu đúng mực. Tràng cũng thấy mẹ của mình tươi tỉnh khác hẳn ngày thường. Dù bữa ăn ngày đói trông thật thảm hại, nhưng gia đình Tràng ăn rất ngon miệng. Trong bữa ăn, khi nghe mẹ tính chuyện tương lai, Tràng chỉ vâng. Tiếng vâng của anh cho người đọc cảm nhận được không khí ấm cúng, hòa hợp trong gia đình chưa từng có trước đó. Đến khi bà cụ Tứ bê nồi cháo cám ra, khi Thị điềm nhiên và vào miệng, bà cụ Tứ tươi cười khen “Ngon đáo để”. Thì Tràng cầm bát cháo cám đưa lên miệng, hắn chun mặt lại vì chao chát. Điều đó phần nào vẫn cho thấy nét trẻ con trong hành động của Tràng. Đặc biệt đến cuối cùng, khi nghe cô vợ nhắc đến những người đi phá kho thóc Nhật, trong óc của Tràng hiện ra hình ảnh người dân đi phá kho và lá cờ đỏ sao vàng bay phấp phới. Điều đó giống như là những hy vọng của Tràng vào một tương lai tươi sáng với sự đổi thay giải phóng họ khỏi cuộc đời khổ cực.

Như vậy, người vợ nhặt đã giúp Tràng có những thay đổi sau sắc về nhận thức. Truyện ngắn Vợ nhặt đã cho thấy tình cảnh thê thảm của người nông dân nước ta trong nạn đói khủng khiếp năm 1945. Đồng thời tác giả còn thể hiện được bản chất tốt đẹp và sức sống kỳ diệu của họ.

Phân tích nv Tràng sáng hôm sau (Mẫu số 3)

Vợ nhặt là một trong những truyện ngắn tiêu biểu của nhà văn Kim Lân. Truyện đã xây dựng được hình ảnh nhân vật Tràng, với những nét diễn biến tâm lí sâu sắc, đặc biệt là trong đoạn sáng hôm sau, khi Tràng có vợ.

Tràng vốn là một người dân nghèo khổ sống cùng với mẹ già ở xóm ngụ cư. Một ngày nọ, trên đường kéo xe bò vào dốc tỉnh, Tràng tình cờ gặp gỡ với Thị. Chỉ với

câu đùa và bốn bát bánh đúc, Thị đã đồng ý theo làm vợ và theo Tràng về nhà. Khi về đến nhà, bà mẹ của Tràng ban đầu rất ngạc nhiên, sau đó là đón nhận người đàn bà khốn khổ ấy làm con dâu với một sự thương cảm sâu sắc. Sáng hôm sau, Tràng bỗng cảm thấy mình đổi khác.

Kim Lân đã khéo léo miêu tả diễn biến hình ảnh Tràng trong sáng hôm sau. Anh cảm thấy: “Trong người êm ái, lửng lơ như người vừa ở trong giấc mơ đi ra”. Điều đó cho thấy rằng bản thân Tràng cũng không tin được chuyện mình có vợ là sự thật. Chỉ đến khi nhìn xung quanh, nhận thấy mọi thứ thay đổi. Từ nhà cửa được quét dọn sạch sẽ, gọn gàng. Quần áo mọi khi vẫn vứt một chỗ nay đã được đem ra phơi. Hai cái ang nước cũng được đổ đầy. Đống rác cũng được dọn sạch. Căn nhà khi chỉ có hai mẹ con Tràng thì lụp xụp, thảm hại. Dường như có bàn tay của người phụ nữ đã thay đổi hoàn toàn.

Và rồi cảnh tượng đẹp đẽ nhất hiện ra trước mắt Tràng. Ở ngoài vườn người mẹ đang cúi húi giẫy những bụi cỏ mọc nham nhở. Còn vợ anh thì đang quét lại cái sân. Nhìn thấy cảnh tượng đó, Tràng mới nhận ra rằng chuyện mình có vợ là thật. Và từ đó, nhận thức của anh cũng hoàn toàn thay đổi. Tràng tự nhủ: “Hắn đã có một gia đình. Hắn sẽ cùng vợ sinh con đẻ cái ở đây. Cái nhà như cái tổ ấm che mưa che nắng. Một nguồn vui sướng, phấn chấn đột ngột tràn ngập trong lòng. Bây giờ hắn mới thấy hắn nên người, hắn thấy hắn có bổn phận phải lo lắng cho vợ con sau này”. Tràng đã ý thức được trách nhiệm của một người chồng. Bởi vậy mà tiếp tục hành động: “Hắn xăm xăm chạy ra giữa sân, hắn cũng muốn làm một việc gì để dự phần tu sửa lại căn nhà”. Việc Tràng có vợ đã khiến cho anh thêm trưởng thành hơn.

Cho đến bữa ăn đầu tiên, điều đó lại tiếp tục được thể hiện. Tràng đã nhận ra sự thay đổi trong hình ảnh người vợ nhạt. Thị không còn cái vẻ đánh đá trước đó, mà là người đàn bà hiền hậu đúng mực. Anh nhận thấy khuôn mặt búng beo của mẹ trở nên tươi tỉnh hơn, khác hẳn với ngày thường. Dù bữa ăn ngày đói trông thật thảm hại, nhưng gia đình Tràng ăn rất ngon miệng. Trong bữa ăn, khi nghe mẹ tính chuyện tương lai, Tràng chỉ vâng. Nhưng tiếng vâng lại thể hiện được sự hòa hợp, ấm cúng chưa từng có được của gia đình Tràng. Đặc biệt đến cuối cùng, khi nghe cô vợ nhạt nhắc đến những người đi phá kho thóc Nhật, trong óc của Tràng hiện ra hình ảnh người dân đi phá kho và lá cờ đỏ sao vàng bay phấp phới. Đó giống như là niềm tin vào một tương lai tươi sáng với việc tìm đến ánh sáng của cách mạng.

Như vậy, nhà văn Kim Lân đã khắc họa hình ảnh nhân vật Tràng trong đoạn sáng hôm sau khi có vợ với những nét diễn biến chân thực. Có thể thấy, người vợ nhạt đã khiến Tràng thay đổi theo chiều hướng tốt đẹp.

Phân tích nhân vật Tràng buổi sáng hôm sau (Mẫu số 4)

Vợ nhật là một truyện ngắn xuất sắc của Kim Lân. Truyện kể về anh cu Tràng - một người nông dân hiền lành chất phác trong hoàn cảnh khó khăn lại có được hạnh phúc. Kim Lân đã xây dựng thành công diễn biến tâm trạng của nhân vật này, đặc biệt ở đoạn sáng hôm sau khi Tràng có vợ.

Trong truyện, Tràng được Kim Lân xây dựng là người dân xóm ngụ cư. Anh sống cùng mẹ già trong căn nhà “vắng teo đứng rúm ró bên mảnh vườn mọc lổm nhổm những búi cỏ dại”. Công việc của anh là kéo xe bò thuê. Ngoại hình xấu xí: “hai mắt nhỏ tí, gà gà đăm vào bóng chiều, hai bên quai hàm bạnh ra”. Bộ mặt thô kệch, thân hình to lớn, vạm vỡ, cái đầu thì trọc lóc... Dưới ngòi bút của Kim Lân, hẳn chỉ như một bức chân dung vẽ vội một hình hài được tạo hóa đẽo gọt quá ư sơ sài, cẩu thả. Không chỉ xấu xí mà còn có ngờ nghếch “vừa đi vừa nói”. Hẳn hay “lảm nhảm than thở những điều hẩn hghi” thỉnh thoảng còn “ngửa mặt lên trời cười hềnh hếch”.

Một người như Tràng trong hoàn cảnh như vậy chẳng ai nghĩ rằng sẽ có được vợ. Vậy mà Tràng lại nhật được vợ, điều đó đã khiến Tràng trở nên thay đổi. Trong buổi sáng hôm sau khi Tràng thức dậy đã cảm nhận được sự thay đổi. Anh cảm nhận được niềm vui khi nhìn mẹ và vợ quét dọn nhà cửa. Mẹ anh thì đang nhổ cỏ vườn. Còn vợ đang quét sân, tiếng chổi vang lên đều đều. Bỗng nhiên, Tràng cảm thấy yêu thương gắn bó với cái nhà của hắn một cách lạ lùng. Thế là từ đây Tràng đã có một gia đình, anh sẽ cùng vợ sinh con đẻ cái ở đây. Cái nhà sẽ trở thành nơi che mưa che nắng cho vợ chồng Tràng. Một nguồn sung sướng và phấn chấn dâng lên trong lòng anh. Lúc này, Tràng cũng biết bổn phận của người đàn ông trong gia đình cần lo lắng cho vợ. Và “Hắn cũng chạy xăm xăm ra giữa sân và tham dự vào một phần giúp tu sửa căn nhà”. Chỉ trong một đoạn văn ngắn ngủi mà Kim Lân đã lột tả được tâm trạng của nhân vật Tràng. Từ bất ngờ, ngỡ ngàng cho đến hạnh phúc tột cùng khi biết mình đã có gia đình.

Đặc biệt là bữa ăn đầu tiên khi Tràng có vợ, bữa ăn trông thật thảm hại, nhưng gia đình Tràng ăn rất ngon miệng. Trong bữa ăn, khi nghe mẹ tính chuyện tương lai, Tràng chỉ vâng. Tiếng vâng của anh cho người đọc cảm nhận được không khí ấm cúng, hòa hợp trong gia đình chưa từng có trước đó. Đến khi bà cụ Tứ bê nồi cháo cám ra, khi Thị điềm nhiên và vào miệng, bà cụ Tứ tươi cười khen “Ngon đáo để”. Thị Tràng cầm bát cháo cám đưa lên miệng, hắn chun mặt lại vì chao chát. Điều đó phần nào vẫn cho thấy nét trẻ con trong hành động của Tràng. Đặc biệt đến cuối cùng, khi nghe cô vợ nhật nhắc đến những người đi phá kho thóc Nhật, trong óc của Tràng hiện ra hình ảnh người dân đi phá kho và lá cờ đỏ sao vàng bay phấp

phối. Hình ảnh thể hiện niềm tin về một tương lai tươi sáng hơn khi Tràng được biết đến ánh sáng của cách mạng.

Như vậy, nhân vật Tràng trong đoạn sáng hôm sau đã bộc lộ sự thay đổi về tâm trạng và suy nghĩ. Người vợ nhặt đã giúp Tràng có được những thay đổi theo chiều hướng tích cực hơn.

Phân tích tâm trạng của Tràng vào sáng hôm sau (Mẫu số 5)

Truyện ngắn Vợ nhặt đã miêu tả tình cảnh thê thảm của người nông dân nước ta trong nạn đói khủng khiếp năm 1945. Qua đó, Kim Lân còn thể hiện được bản chất tốt đẹp và sức sống kỳ diệu của họ. Nhân vật Tràng được Kim Lân khắc họa với những diễn biến tâm trạng, đặc biệt là trong đoạn sáng hôm sau khi Tràng có vợ.

Nhân vật chính trong truyện Vợ nhặt là một người dân nghèo khổ sống cùng với mẹ già ở xóm ngụ cư. Một ngày nọ, trên đường kéo xe bò vào dốc tỉnh, Tràng tình cờ gặp gỡ với Thị. Chỉ với câu đùa và bốn bát bánh đúc, Thị đã đồng ý theo làm vợ và theo Tràng về nhà. Khi về đến nhà, mẹ của Tràng ban đầu rất ngạc nhiên. Sau đó bà đã đón nhận người đàn bà khốn khổ ấy làm con dâu với một sự thương cảm sâu sắc.

Buổi sáng hôm sau có vợ, Tràng sung sướng trong men say của hạnh phúc đôi lứa. Trong người Tràng cảm thấy “êm ái lửng lơ” như người vừa từ giấc mộng bước ra. Kim Lân đã thật tinh tế khi miêu tả: “một cảm giác ôm áp, mon man khắp da thịt Tràng tựa hồ như có một bàn tay vuốt nhẹ sống lưng”. Có thể thấy tình yêu đã đem đến một sức mạnh diệu kì, làm thay đổi một con người.

Hạnh phúc đến quá bất ngờ khiến Tràng cảm thấy “ngỡ ngàng như không phải” Sự ngạc nhiên đó là hoàn toàn hợp lí, bởi một người như Tràng trong hoàn cảnh nghèo đói lại có được vợ. Chẳng ai ngờ rằng chuyện dựng vợ gả chồng là chuyện trọng đại trong đời người lại được quyết định từ một câu hò vu vơ và bốn bát bánh đúc. Nhưng chính từ việc đó mà Kim Lân đã cho người đọc thấy được tình cảnh thảm hại của người nông dân Việt Nam lúc bấy giờ.

Và không chỉ ngạc nhiên khi có được vợ, Tràng còn ngạc nhiên khi thấy căn nhà của mình hoàn toàn thay đổi. Người đàn bà đó đã xuất hiện trong gia đình Tràng khiến cho căn nhà thay đổi. Dưới bàn tay vun vén của mẹ và vợ Tràng, ngôi nhà trước đây rách nát, đã trở thành một mái ấm: “Nhà cửa, sân vườn hôm nay đều được quét tước, thu dọn sạch sẽ gọn gàng. Mấy chiếc quần áo rách như tổ đĩa vẫn vắt khươm mưới niền ở một góc nhà đã thấy đem ra sân hong. Hai cái ang nước vẫn để khô cong ở dưới góc ỏi đã kín nước đầy ăm ắp. Đống rác mùn tung bành ngay lối đi đã hót sạch”. Bản thân Tràng cũng ý thức được sự thay đổi đó khi thấy

“xung quanh mình có cái gì vừa thay đổi mới mẻ, khác lạ” . Dường như tình yêu đã khiến anh ta trở nên thay đổi.

Khi nhìn thấy hình ảnh người mẹ lúi húi giẫy những bụi cỏ mọc nham nhở, nghe âm thanh tiếng chổi từng nhát kêu sần sạt trên mặt đất của vợ, lòng anh ta dấy lên nỗi niềm “thấm thía cảm động”, “Bỗng nhiên hẳn thấy hẳn thương yêu gắn bó với cái nhà của hẳn lạ lùng”. Từ nhận thức mình đã có gia đình, Tràng nghĩ đến những điều xa xôi hơn: “Hẳn sẽ cùng vợ sinh con đẻ cái ở đây. Cái nhà như cái tổ ấm che mưa che nắng”. Đó là khát vọng hết sức bình thường của con người.

Không chỉ vậy, Tràng còn ý thức được trách nhiệm của mình: “bây giờ hẳn mới thấy hẳn nên người”. Nhận thức về sự trưởng thành kéo theo nhận thức về bổn phận và trách nhiệm với gia đình. Tràng cảm thấy “có bổn phận phải lo lắng cho vợ con sau này”. Và không chỉ bằng suy nghĩ mà Tràng còn hành động ngay “Hẳn xăm xăm chạy ra giữa sân, hẳn cũng muốn làm một việc gì để dự phần tu sửa lại căn nhà”. Đó là hành động thể hiện được sự chuyển biến lớn trong nhân vật này. Chính niềm hạnh phúc được sống trong tình yêu thương, tình mẹ con vợ chồng hòa thuận đã nhen nhóm trong lòng hẳn biết bao ước vọng về hạnh phúc, bao niềm tin vào cuộc sống sẽ thay đổi tốt đẹp hơn.

Tràng còn nhận thấy khuôn mặt bủng beo của mẹ trở nên tươi tỉnh hơn, khác hẳn với ngày thường. Đặc biệt, dù bữa ăn ngày đói thật thảm hại, nhưng gia đình Tràng ăn vẫn rất ngon miệng. Khi nghe mẹ bàn tính chuyện tương lai, Tràng chỉ “Vâng”. Một tiếng “Vâng” nhưng thể hiện được sự âm áp, hòa hợp của gia đình. Đặc biệt đến cuối cùng, khi nghe cô vợ nhắc đến những người đi phá kho thóc Nhật, trong óc của Tràng hiện ra hình ảnh người dân đi phá kho và lá cờ đỏ sao vàng bay phấp phới. Đó giống như là niềm tin vào một tương lai tươi sáng với việc tìm đến ánh sáng của cách mạng.

Qua đoạn sáng hôm sau, Kim Lân đã cho thấy sự chuyển biến của nhân vật Tràng theo chiều hướng tốt đẹp hơn. Tác phẩm Vợ nhặt đã gửi gắm những ý nghĩa nhân văn cao cả.

Dàn ý phân tích nhân vật Tràng sáng hôm sau

Mở bài

- Giới thiệu về nhà văn Kim Lân, cùng truyện ngắn “Vợ nhặt”.
- Giới thiệu khái quát về nhân vật Tràng trong truyện.

Thân bài

1. Giới thiệu đôi nét về Tràng

- Người dân xóm ngụ cư: cha mất sớm, sống cùng mẹ già trong căn nhà tồi tàn.
- Nghề nghiệp: kéo xe bò thuê.
- Ngoại hình: xấu xí, thô kệch, “hai con mắt nhỏ tí”, “hai bên quai hàm bạnh ra”, thân hình to lớn vập vạp, lại thô lỗ...

2. Tóm tắt lại truyện đến đoạn sáng hôm sau

Tràng - một người dân nghèo khổ sống cùng với mẹ già ở xóm ngụ cư. Một ngày nọ, trên đường kéo xe bò vào dốc tỉnh, Tràng tình cờ gặp gỡ với Thị. Chỉ với câu đùa và bốn bát bánh đúc, Thị đã đồng ý theo làm vợ và theo Tràng về nhà. Khi về đến nhà, bà mẹ của Tràng ban đầu rất ngạc nhiên, sau đó là đón nhận người đàn bà khốn khổ ấy làm con dâu với một sự thương cảm sâu sắc. Sáng hôm sau, Tràng bỗng cảm thấy mình đổi khác.

3. Phân tích Tràng trong đoạn sáng hôm sau

a. Buổi sáng tỉnh dậy

- Tràng nhận thấy sự thay đổi kỳ lạ của ngôi nhà (sân vườn, ang nước, quần áo...).
- Tràng nhận ra vai trò và vị trí của người đàn bà trong gia đình. Cũng thấy mình trưởng thành hơn.

b. Trong bữa cơm đầu tiên sau khi có vợ

- Khi bà cụ Tứ bàn về tương lai, Tràng chỉ vâng rất ngoan ngoãn khiến cho không khí trong gia đình ấm áp, hòa hợp mà trước giờ chưa từng thấy.
- Khi cầm bát cháo cám đưa lên miệng, hắn chun mặt lại vì chao chất nhưng khi nghe cô thị kể về việc người dân mạn trên đi phá kho thóc Nhật, trong ý nghĩ của hắn hiện lên hình ảnh người dân đi phá kho và lá cờ đỏ sao vàng bay phấp phới.

=> Người vợ đã khiến Tràng thay đổi theo chiều hướng tốt đẹp.

Kết bài

Khái quát lại tâm trạng của nhân vật Tràng sau khi lấy vợ, khẳng định lại giá trị của tác phẩm Vợ nhặt.